

MURATBEY'İN ISIKLARI

**KALEM BİZDE,
DÜNYA BİZİMLE...**

Bu kitap İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından 2023–2024 Eğitim Öğretim yılında başlattığı “Geleceğin Yazarları” projesi kapsamında Muratbey İlk–Ortaokulu öğrencileri tarafından hazırlanmıştır.

Yürütme Komisyonu : Ayşe SEVİNÇ, Nesrin ÖZDOĞAN, Seda ARSLAN

Düzenleme: Ayşe SEVİNÇ
Kapak Tasarım: Nisan BEKE

YAZARLARIMIZ: Muratbey Esin Ovacı İlk–Ortaokulu Öğrencileri

ÇİZERLERİMİZ: Muratbey Esin Ovacık İlk–Ortaokulu Öğrencileri

Bu kitaptaki görseller Muratbey Esin Ovacık Ortaokulu öğrencileri tarafından çizilmiştir. Tüm hakları Muratbey Esin Ovacık Ortaokuluna aittir.

Sevgili Öğrenciler,
Okumanın, yazmanın, kendini ifade etmenin ne kadar değerli olduğunu gösterebilmek adına, öğrencilerimiz için yazma becerilerini geliştirmek açısından son derece yararlı olduğunu düşündüğüm “Geleceğin Yazarları Projesi”ni bu anlamda önemsiyor ve değerli buluyorum.

Minicik ellerinizle yüreğinizden gelen geniş hayal gücünüzün eseri olan bu çalışmalarınızı bizlerle paylaştınız. Umutlarınızı, hayallerinizi yazdığınız bu eserlerinizde renkli dünyanızın kapılarını bizlere açıp çocuk gözüyle bakmamızı sağladınız. Geniş olan ufkunuzun, eserleriniz sayesinde daha da genişlediğine inanıyorum. Kim bilir, bu eserleri yazan bir çocuğumuz belki de ilerde hepimizin tanıyacağı bir yazar olacaktır.

Biz eğitimciler de var olan hayal gücünüzü destekleyip; yeteneklerinizi geliştirmek, geleceğe umutla bakacak, insani değerleri taşıyan, okumayı–yazmayı seven çocuklar yetiştirmek istiyoruz.

İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğünün düzenlemiş olduğu Geleceğin yazarları Projesi’nin gerçekleşmesini yürüten Proje Koordinatörü Ayşe SEVİNÇ öğretmenimize yürütücülerimiz olan Seda ARSLAN öğretmenimize , renkli dünyalarını öyküleştirek bizlerle paylaşan çocuklarımıza teşekkür ediyor başarılar diliyorum.

Cennet YALDIZ
Okul Müdürü

MURATBEY'İN IŞIKLARI

İÇİNDEKİLER

MERYEM'E NE OLDU.....	4
BİR YAZ GÜNÜ.....	5
MİNA'NIN SEVİNCİ	6
ARKADAŞLIĞININ BİTMESİ	7
NİYE KAVGA EDİYORSUNUZ?.....	8
EĞLENCELİ BİR GÜN..	9
UZAY GEMİSİNDE NELER OLUYOR?.....	10
ASLI HAYVANAT BAHÇESİNDE.	11
HAYVANLAR.....	12
İLKBAHARIN NEŞES,.....	13
ÇANAKKALE'Lİ MEHMET.	14
OKUL YOLU.....	15
KANARYA İLE KELEBEK.	16
KAYIP KÖPEK.	17
KELEBEK İLE KANARYA..	18
SARP'IN KÖPEĞİ	19
EYVAH PAŞA KAYBOLDU..	20
PAŞA KAYBOLDU..	21
ORMANDAKİ LEYLEK.	22
DAHA TEMİZ BİR ÇEVRE.	23
ÖĞRETMENLERİMİZ.	24
KIZIN DOSTLUĞU.....	25
CANIM ÖĞRETMENLERİM... ..	26
FİLİSTİN..	27
MERKÜR VE NEPTÜN UYUŞMAZLIĞI	28
MEVSİM CÜMBÜŞÜ.....	29
FİLİSTİN..	30
10 KASIM'I SAYGIYLA AN..	31
18 MART.	32
AHMET'İN MACERALARI	33
ELMANIN MUCİZEVİETKİSİ	34
DÜŞÜNME.....	35
YÜREĞİMİZDE FİLİSTİN.....	36
ATA'MIN ARMAĞANI.....	37
23 NİSAN..	38
TÜRKİYE'NİN YASI.....	39
ELMAS YONCA.....	40
GÖLDEKİ SIRLI BALIKLAR.....	44
AHMET'İN RÜYASI.....	45
VATAN..	46

MERYEM'E NE OLDU?

Bir öğle vaktiydi. Meryem ve arkadaşları oyun oynuyorlardı. Öğretmenleri yanlarına geldi. Dedi ki yarın bir gezi düzenledik. Bugün katılmak isteyen tüm öğrenciler ailelerinden izin alması gerekiyor. Bunu duyan çocuklar o kadar mutlu oldular ki hepsi havalara uçtu. Meryem izin alıp diğer gün arkadaşlarıyla okulun bahçesinde toplandılar.

Heyecanla öğretmenleri de geldikten sonra yola çıktılar. Kısa süre sonra oyuncak müzesine gelmişlerdir. Meryem arkadaşlarıyla birlikte etrafı keşfederken birden farklı bir oyuncağa gözü çarptı. Ve hayallere daldı. Bir süre geçtikten sonra etrafında kimse yoktu. Korkudan kalbi çok hızlı atmaya başlamıştı. Eyvah, kayboldum!

Meryem'in olmadığını fark eden öğretmeni onu aramaya başladı ve kısa zaman içinde buldu. Meryem öğretmenini görünce çok sevindi. Geziye kaldıkları yerden devam ettiler. Karınlarını güzelce doyurduktan sonra öğretmenlerinin onlara tatlı bir sürprizi vardı. Çikolatalı dondurmalar... Meryem kaybolmasına rağmen yine de çok güzel bir gün geçirmişti. Eve gidince başından geçenlerin hepsini anne ve babasına anlattı. Bundan sonra daha dikkatli olacağına söz verdi.

ASYA ÇELİK
2/A

BİR YAZ GÜNÜ

Güzel bir yaz günüydü. Arkadaşlarım ve ailemizle birlikte denize gitmeye karar verdik. Cumartesi akşamı hazırlıklarımızı yaptık ve erkenden uyuduk. Pazar günü saat 08.00' de uyandık. Kahvaltımızı yaptık. Çok heyecanlıyım. Çünkü ilk defa arkadaşlarımla denize gidecektim. Babam saat 10.00 'da yola çıkacağız dedi.

Ben de hemen arkadaşlarımı aradım, haber verdim. Hep birlikte yola çıktık.

Arabada müzik dinledik. Bir saat sonra denize geldik. Mayolarımızı giydik. Güneş kremlerimizi sürüp hemen denize girdik. Poyraz, Kerem, Alp, Çağrı, İlayda ve ben çok eğleniyorduk. Denizde oynarken birden balıkları gördük. Hemen incelemeye başladık. Acaba denizin içinde başka hangi canlılar vardı. Çok merak ettik. Deniz gözlüklerimizi takıp denizin içini incelemeye başladık. Sonra birden değişik bir balık gördük. Çok heyecanlandık. Biraz daha yüzdükten sonra denizden çıktık. Babam hadi geç oldu eve gidelim diye seslendi. Çok güzel bir gün geçirdik. Arkadaşlarım ve ben çok mutlu olmuştuk.

AHMET KARAEVLİ

2/A

MİNA'NIN SEVİNCİ

Ben Mina, bugün güneşli güzel bir sabaha uyandım. Evimizde yine mis gibi kokular geliyordu. Annem babamla benim çok sevdiğimiz menemeninden yapmıştı. O sabah güzelce kahvaltımızı yaparken annem bize gülümseyerek, Size güzel bir haberim var, dedi. Küçük bir kağıt göstererek işte bu bizim yeni arkadaşımız yani Mina'mız abla oluyor dedi. İşte o gün hayatımızdaki en güzel haberlerinden birini almıştım.

Çok sevinerek "Yaşasın abla oluyorum "...

ATA ÇAĞRI AKKAYA

2/A

ARKADAŞLIĞININ BİTMESİ

Bir gün zürafa bir arkadaşına gitmek istemiş. O da köpekmiş. Arkadaşıyla yola çıkmış ve evine varmış. Zili çalmış köpek açmış selamlaşmışlar içeri girmişler konuşmaya başlamışlar. Ondan sonra köpek kötü bir söz söylemiş. Kavgaya başlamışlar.

Zürafa şöyle demiş ;

– Sen ne cüretle bana kötü söz söylersin demiş. Ondan sonra tartışmışlar.

Köpek;

– Özür dilerim, demiş.

Ama Zürafa kabul etmemiş. Zürafa ondan çıkmış Zebranın evine gitmiş.

Köpekle olan tartışmasını anlatmış.

Zebra

– Çok haksızsın arkadaş diye cevap vermiş.

Zürafa onun haksız bulan zebra arkadaşına da çok kızmış ve sende benim arkadaşım değilsin diyerek evini terk etmiş. Nasıl arkadaşlarım varmış diye üzülen zebra ormanı terk etmiş. Güzel başlayan arkadaşlıkları çok çabuk bozulmuş.

ARKADAŞLARIMIZIN KALBİNİ KIRMAYALIM.

AYSİMA ANTER

2/A

NİYE KAVGA EDİYORSUNUZ?

Bir gün Tontış ile Montış pizza sipariş etmişler ama son kalan dilimi paylaşamamışlar. Sonra kavga etmeye başlamışlar.

– O benim pizzam.

– Hayır o benim pizzam.

Diye kavgaya başlamışlar. Sonra Kanç gelip ayırmaya çalışmış ama ne çaba ne ayrılık kalmış, kavga devam etmiş. Sonunda kavga bitmiş ama hâlâ birbirleriyle küsmüşler. Aradan birazcık zaman geçmiş. Kanç kardeşleri için bir pizza parti düzenlemiş ve ikisini habersiz çağırmış. Onlar için pizza pişirmiş. Hep birlikte yemişler. Son bir dilim kalmış birbirlerine bakıp gülümsemişler. Sonra son dilimi paylaşmışlar bir daha küçük şeyler için birbirlerine küsmemişler.

HASAN EMİN ENGİN

2/A

EĞLENCELİ BİR GÜN

İlkbaharın sıcak ve tatlı günlerinden yine bir gündü. Onur ve Mert eğlence alanına gideceklerdi hızlıca yola koyuldular. Eğlence alanına vardıklarında ise biletlerini alıp eğlence alanına giriş yaptılar.

Onur çarpışan arabaya bindi Mert de içeride oyunlar oynayıp biletler kazanıyordu. Çünkü bir hayali vardı o da pelüş ayıcığı yeterince bilet kazanınca pelüş ayıcığı almak için dükkâna girdi ve dedi ki “Pelüş ayıcığı alabilir miyim acaba?” Satıcı “tabii ki alabilirsiniz” dedi. Onur, Mert'in pelüş ayıcığı aldığını görünce arkadaşıyla gurur duydu. Sonra Onur da ayıcığı almak istedi ve birlikte biletler kazanmaya başladılar. Onur'a da pelüş oyuncağı almaya dükkana girdiler ve şöyle dediler “Bir tane daha pelüş ayıcık alabilir miyiz.” Satıcı ise şöyle dedi “Veririm vermesine ama siz bu kadar bileti nasıl topladınız. ” Onur ve Mert ise şöyle dediler “Bir elin nesi var iki elin sesi var.” Bunu duyan satıcı çocukların ettiği sözden çok etkilenmişti pelüş ayıcığı iki arkadaşa pek sevinmiş bir şekilde verdi. İşte bu güzel günleriye böyle geçi vermiş geri dönüş vakti gelip çatmıştı.

RIFAT KUZEY IRMAK

2/A

UZAY GEMİSİNDE NELER OLUYOR?

Güzel günlerden yeni bir gün. Ali ve Ayşe gün boyunca oyun oynadıktan sonra, gece yıldızların altında yatıyorlardı. Bir an Ali ve Ayşe hayallere daldılar. Ali Ayşe'ye sordu:

– Acaba yıldızların arasındaki uzay gemisinde neler oluyor.

Ayşe:

– Bilmiyorum en fazla ne olabilir ki?

İşte bu yeni bir soruydu acaba bu sorunun cevabını nasıl bulacaklardı?

Birden Ayşe, buldum, diye bağırdı. Ali merakla Ayşe'nin ağzından çıkacak kelimeleri bekliyordu.

Ayşe, uzaya gideceğiz, deyince Ali'de bir an şaşırdı ama bu fikir ona da mantıklı gelmişti.

Hemen hayallere daldılar. Düşler Diyarında uzay gemisinin yolunu tuttular. Uzay gemisine vardıklarında orada bir arkadaşla karşılaştılar. Bu arkadaş adı Robot ST-82'ymiş. Ali ve Ayşe ST-82'yi görünce çok şaşırdılar. Ali “Sen de kimsin böyle” diye sorunca Robot ST-82 “Merhaba Ben Robot ST-82'yim” dedi.

Ali ve Ayşe bu yeni arkadaşını tanıdıkça onu daha da çok sevdiler. Sabahtan akşama kadar çeşitli oyunlar oynadılar. Ali ve Ayşe daha önce bu

kadar iyi zaman geçirmemişlerdi. Zaten nasıl iyi olmayacaktı. Uzay gemisinde bir gün geçirmişlerdi. Güzel olmaz mıydı hiç. Ali ve Ayşe st82'ye geri dönme vakti gelince veda ettiler. Bu onları yetmemişti ancak eve dönmelilerdi. Bu yüzden üzülseler de eve döndüler. Eve gelince bunu anne ve babalarına güzelce anlattılar anne ve babaları da onları güzelce dinledi Bu da onlara daha çok güzel hayaller kurmaya teşvik etti.

RIFAT KUZEY IRMAK

2/A

ASLI HAYVANAT BAHÇESİNDE

Aslı karnesi almıştı. Aslı'nın karnesi çok iyi olduğu için annesi ve babası Aslı'yı hayvanat bahçesine götürmeye söz verdi. Aslı o anı dört gözle bekliyordu. Babasının toplantıları olduğu için erken gidemediler. Sonunda Aslı'nın beklediği o gün geldi. Aslılar hazırlandı ve yola koyuldu. İki saatlik bir yolculuk sonrası oraya vardılar. Aslı ilk başta hayvanların çıkardığı seslerden korktu ama sonrasında korkulacak bir şey olmadığını anladı ve annesi ile babasına hayvanları görmek istediğini söyledi. Orada bir sürü hayvan vardı: aslanlar, maymunlar, filler, yılanlar, zürafalar, lamalar, tavus kuşları ve daha birçok hayvan. Aslı ilk olarak maymunlardan başlamak istedi. Maymunlar çok sevimliydi, ağaçtan ağaca zıplıyorlardı. Hemen çantasından muzları çıkartıp maymunlara verdi. Maymun muzunu hemen bitirdi. Sonra fillerin yanına geldi. Fillerin hortumunu beklediğinden de büyüktü. Filler bir anda suları hortumları ile etrafa fışkırtmaya başlayınca çok şaşırdı. Şimdi sıra aslanlardaydı. Aslanların yanına yaklaşınca hepsi birden kükremeye başladı. Çıkardıkları ses çok yüksekti. Aslında onlardan korkmamıştı ama çıkardıkları sestten dolayı bir an önce orayı terk edip yılanların yanına gitti. Aslı yılanları görünce korkmaya başladı. Aslı'nın korktuğunu gören ailesi hemen Aslı'nın yanına koştu. Annesi ve babası onu sakinleştirdi ve oradan ayılıp zürafaların yanına gittiler. Zürafalar o kadar uzundu ki babası onları görebilmesi için Aslı'yı omuzlarına aldı. Zürafaların benekleri Aslı'ya çok ilginç geldi. Oradan tavus kuşlarının yanına gittiler. Tavus kuşları tüylerini bir anda yelpaze gibi açtı. Mavi boyunları ve renkleri tüyleri ile çok güzel görünüyorlardı. Aslı onları izlemeye doyamadı. Tavus kuşları tüyleri kapatınca lamaların yanına gittiler. Lama beyaz tüyleri ile çok sevimli duruyorlardı ancak bir anda tükürmeleri Aslı'yı çok şaşırttı. Hayvanat bahçesinde uzunca bir süre kalmışlardı ve Aslı'nın karnesi çok acıkmıştı. Önce bir şeyler yediler ve sonra da eve gitmek için yola koyuldular. Aslı çok mutluydu ama yılanlardan çok korkmuştu. Aslı'nın öğretmeni tatil boyunca yaptıklarını not alıp okul açılınca anlatmalarını istemişti. Aslı da yol boyunca neler anlatacağını düşündü. Ertesi gün Aslı tüm detaylarıyla hayvanat bahçesinde olanları not aldı.

Üstünden iki hafta geçti. Aslı hayvanat bahçesini unutamadı. “Keşke evde de bir hayvanım olsa.”, dedi. Bu isteğinden anne ve babasına bahsetti. Anne ve babası bu durumu düşüneceklerini söyledi. Babası bir gün elinde yavru, küçük bir köpekle geldi. Aslı köpeği görünce çok mutlu oldu. Onu hemen kucağına aldı ve ona hangi ismi vereceğini düşündü. Köpeğin gözleri mavi, tüyleri kahverengi ve beyazdı. Aslı artık bir köpeğe sahip olduğu için çok şanslı olduğunu düşündü. Sonunda köpeğe vereceği ismi bulmuştu. Bulduğu isim Tarçın'dı. Bu ismi bulmak için çok uzun süre düşünmüştü ancak sonrasında tüylerinin renginden dolayı bu isme karar vermişti. Annesi ve babası da bu ismi çok sevmişti. Tarçın çok uslu bir köpekti. Artık okulların açılmasına çok az kalmıştı. Aslı ve ailesi okul malzemelerini almak için alışverişe gittiler. O sırada Tarçın için de bir şeyler almaya karar verdiler. Tasma, yatak, kıyafet ve mont aldılar. Eve geldiklerinde köpeği yeni aldıkları şampuan ile yıkadılar ve kıyafetlerini giydirdiler.

Okulların açılma vakti geldi. Aslı Tarçın'ı bırakıp okula gitmek istemiyordu. Ancak Aslı'nın annesi Aslı okuldayken Tarçın'a çok iyi bakacağını söyledi ve Aslı'yı ikna etti. Aslı'yı babası sabah okula bıraktı. Aslı arkadaşlarını ve öğretmenini görünce onları çok özlediğini fark etti. Arkadaşlarıyla oyuna daldı. Öğretmenleri herkesten tatilde neler yaptığını anlatmasını istedi. Aslı da hayvanat bahçesinde gördüğü tüm hayvanları ve sevimli köpeği Tarçın'ı tahtaya kalkarak tüm arkadaşlarına anlattı. Okul hızlıca geçmişti. Eve geldiğinde Tarçın onu kapıda karşıladı. Artık bir köpeği olduğu için çok şanslıydı.

HAYVANLAR

Doğa'nın neşesidir hayvanlar
Her gün neşeyle koşup oynarlar
Kuşların cıvıltıları doğaya neşe saçar
Kediler minik bir köşede uykuya dalarlar

Hepsinin tatlı bir huyu var
Köpekler doyasıya koşar oynar
Kuşlar cıvı cıvı özgürce uçarlar
Sanki her şeyin neşesi hayvanlar

Köpekler kedileri kovalar
Kediler kuşları...
Doğa'nın döngüsü sanki hayvanlar
Güzel doğamızın neşesi hayvanlar

ECRİN GÜNEYSU

4/A

İLKBAHARIN NEŞESİ

En güzel mevsim
En özeli en sevdiğim.
Kış bir kenara,
Sonbaharı, yazı bilmem ama
Bahar geldi, bahar.

Çocukların gülümsemesi,
Çiçeklerin neşesi,
Masmavi gökyüzü,
Yansıyor gözlerime.

Havada uçuşuyor uçurtmalar,
Leyleklerin dönüş vakti geldi.
Sokaklar çocuklarla doluyor.
Bahar geldi bahar.

REYHAN EYLÜL IRMAK

4/A

ÇANAKKALELİ MEHMET

Mehmet iyi yürekli yirmi yaşlarında delikanlı bir gençtir. Anası kırk beş yaşlarında hasta bir kadındır. Mehmet'in anası oğlu ile çok gurur duyarmış oğlunu pek severmiş. Babası ise Mehmet on beş yaşındayken vefat etmiş. Mehmet tam üniversiteyi okurken Çanakkale savaşı patlak vermişti. Mehmet'in arkadaşı Emin on sekiz yaşlarında liseyi okuyan bir öğrenciymiş ama Çanakkale savaşı çıktığı için oda okuyamıyormuş. Mehmet'le Emin bir gün buluşup konuşmuşlar.

- Mehmet! sence Çanakkale savaşı çok sürer mi?
- Dostum yani bilmem ki iki ayda, iki yılda sürebilir. Ben diyorum ki Çanakkale'ye gidelim.
- Nee, aklını mı kaçırdın sen! Orada ölebiliriz.
- Bir hainin elinden ölmektense Allah ve vatan yolunda ölmeyi tercih ederim.
- İyi sen bilirsin.

Muhabbet bitince evlere dönmüşler. Mehmet anasına sormuş ve anasından onay almış. O akşam yola koyulmuş. Yanına yiyecek, içecek, giysi, çadır ve babasının emaneti olan silahı almış. Ve yolda giderken çalılarda bir ses duymuş gidip bakmış ve Emin çıkmış karşısına.

- Emin ne yapıyorsun burada?
- Seninle geliyorum dostum seni yalnız bırakırım mı sandın?
- Seni seviyorum kardeşim benim.

Mehmet'le Emin varmışlar Çanakkale'ye kayıt yaptıktan sonra çadırlarını kurmuşlar ve birkaç gün talimden sonra çatışmaya girmişler. Düşman beş bin kişi onlar bin kişiymiş.

Çok kayıp vermişlerdi. Mehmet siperden çıkmayı düşündü Emin karşı çıktı.

- Bak eğer siperden çıkarsan sana hakkımı helal etmem.
- Tamam onlar tam konuşurlarken bir bomba düştü yanlarına. Emin şarapnelden yaralanmıştı. Mehmet onu iyileştirmeye çalışırken omzundan vuruldu. Emin de çok kan kaybetmişti ,ikisi de son nefeslerini orada verdiler.
- Eşhedü enla ilahe illallah. Ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve rasuluh...

AHMET AKİF KORKUT

4/A

OKUL YOLU

En güzel günüm pazartesi,
Mutluyum okul yolunda.
Bizim mahalle köpeği Tarçın'da
Bekler bizi köşe başında.

Bahçeler içinde yollar,
Çantam sırtımda,
Prenses gibiym minik tokalarla,
Mutluyum okul yolunda.

Arkadaşlarım geliyor aklıma,
Adımlarım hızlanıyor bir anda.
İşte şu soldaki bina.
Mutluyum okul yolunda.

REYHAN EYLÜL IRMAK

4/A

KANARYA İLE KELEBEK

İlkbahar gelmişti. Ormanda kuşlar cıvı cıvı ötüyordu. Kelebekler, kanaryalar ormana çıkmıştı. Ormanın kralı aslan ve hayvanlar çok güzel bir şekilde oyun oynarken kelebeğe kanarya hiç anlaşılmamış. Bir gün aslan bütün orman halkını toplamış ama kanarya ile kelebeği çağırılmamış. Aslan demiş ki:

–Değerli orman halkı, farkındaysanız kanarya ile kelebek hiç anlaşılmıyorlar. Bir çözüm bulmalıyız.

Maymun dedi ki:

–Kralım benim bir fikrim var.

Aslan:

–Söyle bakalım neymiş fikrin?

Maymun:

–Bence bir parti yapalım ve ikisini de çağıralım ama ikisine de farklı partilerden bahsedelim, parti aynı ahırda olsun.

Kral:

–Olabilir birazcık düşüneyim. Başka fikri olan var mı?

Aslan etrafına bakmış hiç kimsenin fikri yokmuş. Maymunun fikrini kabul etmiş. Parti yapmak için ormanda birkaç şeyi toplayıp partiye hazırlanmışlar. Son olarak kanarya ile kelebeği çağırarak kalmış. Maymun gidip ikisini de farklı zamanda çağırarak. İkisi kapının öndeyken ışıkları söndürüp saklanıp, onlar içeri girerken sürpriz diye bağırarak ve ışıkları bir anda açmışlar. Kanarya ile kelebeği sandalyeye oturtup pastayı üfletmişler. Kelebek kanaryayı sevmeye başlamış, kanaryaysa kelebeği hala sevmiyormuş. Birkaç gün sonra kelebek kanaryaya bir sürpriz yapmış ve kanarya kelebeğin sürpriz yaptığını görünce çok mutlu olmuş. Böylece arkadaş olmuşlar.

AÇELYA ASEL TORAMAN

3/A

KAYIP KÖPEK

Ayla, Sarp ve Sarp'ın köpeği Paşa, ilkbahar ayında havalar ısındığı için oyun parkına gittiler. Sarp köpeğini oynatıyordu. Ayla ise kaydıraktan kayıyordu.

Sarp köpeği Paşa'yı oynatırken, Paşa bir bisiklet gördü. Sonra bisikletin peşine takıldı. Sarp ve Ayla Paşa'yı fark etmemişlerdi. Sarp ve Ayla Paşa'yı çok sonradan fark ettiler. Sonra Sarp Paşa'yı çağırdı ama ses gelmiyordu. Sarp ve Ayla Paşa'yı aramaya başladılar. Her yeri aradılar taradılar, ne var ne yok baktılar ama ne yapsalar da Paşa'yı bulamıyorlardı. Sarp ve Ayla çok üzgünlerdi. Ve bu durumu ailelerine de anlattılar. Aileleri de bu durumdan çok üzgünlerdi. Paşa'yı onlar da aradılar ama bulamadılar. Sarp ve Ayla'nın canı çok sıkılmıştı. Paşa kaybolalı bir hafta bile olmamıştı. Sarp ve Ayla artık Paşa için ilanlar hazırlamaya karar verdiler. Babalarının yazıcısından bir sürü kopya aldılar ve ilanları insanların sık geçtiği yerlere koydular. İlanlar hazırlanmıştı, babaları en geç bir ay sonra Paşa'nın bulunabileceğini söyledi. Ayla ve Sarp sevinmişlerdi.

Aradan yirmi bir gün geçmişti. Sarp'ın ailesini biri aradı. Arayan kişi Paşa'nın yanında olduğunu ve ona baktıklarını söyledi. Sarp ve Ayla çok mutlu olmuşlardı. Arayan kişinin yanında gittiler ve Paşa'yı gördüler. Paşa görür görmez mutluluktan havalara zıpladı. Eve döndüler Paşa çok mutluydu. Sarp ile oyun oynamak istedi. Sarp ile birlikte doya doya oyun oynadılar.

AHMET SAİD AÇIKGÖZ

3/A

KELEBEK İLE KANARYA

Bir ilkbahar günü ben yani kelebek bir ağaca taşınmışım. Üst komşum kanaryayı çok sevmiştim ama o beni hiç sevmemişti.

Bir gün kanarya yemek aramaya başlamıştı. Kanarya tam solucan bulmuştu ki birden kartala rastladı.

Kartal :

–Benim yemeğim olmak ister miydin?

Kanarya:

–Hayır, dedi.

Yine de kartal kanaryayı götürdü.

Kartal:

–Seni az sonra yiyeceğim, dedi.

Kartal kanaryayı dallardan yapılmış bir kafese koydu ve gitti. Sonra ben çıkıverdim. Elimdeki taşı kafese fırlattım ve kafes kırıldı. Böylece kanarya kurtuldu. Kanaryaya sordum:

–Kanarya arkadaş olabilir miyiz?

Kanarya kabul etti ve sonsuza kadar arkadaş olduk.

MUSAB KOŞAR
3/A

SARP'IN KÖPEĞİ

Bir gün Ayla ve Ayla'nın arkadaşı Sarp oyun parkında oyun oynuyorlardı. Oyun oynarken Ayla yere düştü, dizi kanadı ve çok ağladı. Bunu gören Sarp, Ayla'nın yanına koştu ve ona sarıldı. Ayla yerden kalktı ve kaldığı yerden oyuna devam ettiler. Oyuna daldıkları için Sarp'ın köpeğinin yanında olmadıklarını fark ettiler ve köpeğini aramaya başladılar. Oyun parkının yanındaki ormana bakmaya karar vermişlerdi. Sarp, köpeğini ormanda 'Paşa, Paşa!' diye bağırarak aradı fakat hiç ses gelmedi. Ayla ve Sarp ormanın her yerini aradıktan sonra ormanın sonundaki parktan Paşa'nın havlama sesi geldi. Ayla ve Sarp çok sevindi. Hep birlikte eve gittiler. Bir daha köpekleri Paşa'yı yanlarından ayırmamaya, her gittikleri yere götürmeye karar verdiler.

MEHMET EFE KOÇ
3/A

EYVAH PAŞA KAYBOLDU

Bir sonbahar sabahı Ayla, Sarp ve Sarp'ın köpeği Paşa uyanmıştı. Kahvaltılarını yaptılar, sonra hepsi oyun parkına gittiler. Sarp köpeğini bir banka bağladı. Ayla ve Sarp oyun parkında oyun oynamaya başladılar. Paşa ipten kurtulmak için kendini çok zorluyordu ama Sarp'ın hiç umurunda değildi, o oyununu oynuyordu. Sonra Paşa bir anda ipini kopardı ve kaçtı ama Sarp oralı bile değildi. Paşa kaçtığında Sarp ve Ayla'nın oyun süreleri dolmuştu. Oyun bittikten sonra Sarp ve Ayla, Paşa'yı bağladıkları bankın önüne geldiler ve Paşa'nın olmadığını gördüler. Sarp hemen oradaki çalışanlara sordu ve çalışanlar köpek görmediklerini söylediler. Daha sonra Sarp ve Ayla oradaki çocuklarla beraber dışarıda Paşa'yı aramaya başladılar.

O sırada bir çocuk 'Ben buldummm!' diye bağırdı ve Sarp köpeği bulunduğu için çok mutlu oldu. Artık her gittiği yere köpeğini de götürecekti ve ona gözü gibi bakacaktı.

ASYA TUĞRUL
3/A

PAŞA KAYBOLDU

Ayla ve Sarp bir sonbahar gününde oyun parkında piknik yapmaya karar vermişler. Ondan sonra da piknik malzemeleri almışlar. Sarp köpeği Paşa'yı da almış ve parkta buluşmuşlar. İlk piknik örtüsünü koymuşlar, sonra da yemekleri koymuşlar. Yemekleri yemişler.

Ayla yanına top almış o yüzden topla oynamışlar. Ayla ve Sarp top oynarken birden Paşa kaybolmuş. İkisi de ne yapacağını bilememiş. Parkın her yerini aramışlar ama bulamamışlar. Ayla'nın aklına bir şey gelmiş. Köpeğinin ilanını yapalım demiş. Sarp da bu fikri mantıklı bulmuş ve ilan hazırlamışlar. İlanları her yere asmışlar ama unuttukları bir yer varmış. Hiç kimse bulamayınca bu sefer Sarp'ın aklına gelmiş. Sarp demiş ki "Mahalleye soralım.". Sonra mahalleye sormaya başlamışlar. Yaklaşık 2 saat sonra sonuncu yere gelmişler yani Bakkal Rüstem Amca'nın dükkanına.

Rüstem Amca'ya sormadan Paşa'yı bulmuşlar. Çünkü başından beri oradaymış. Rüstem Amca mamaları koyunca Paşa da mamaların kokusunu almış. En başta ilan koydukları yer de Rüstem Amca'nın bakkalıymış.

ZEYNEP BÜYÜK

3/A

ORMANDAKİ LEYLEK

Bir zamanlar şehrin birinde küçük bir kasaba varmış. O kasabaya yakın bir orman varmış. Herkes bu ormana gitmeye korkarmış ve gidemezmiş. O kasabada iki kardeş yaşarmış Kardeşler bu ormana gitmeye karar vermiş ve yola çıkmışlar. Sonra bu kardeşler ormana girmiş birden bire çalılıkların arasından ses gelmiş birde ne görsünler minik bir leylek varmış sonra bu ikizler leyleği almaya karar vermiş ve almışlar bu ikizlerin evinin önünde küçük bir kulübe varmış ve leyleği kulübeye koymuşlar bir bakmışlar meğerse leyleğin bacağı kırılmış ve o yüzden uçamıyormuş sonra ikizler hemen ilk yardım çantasını alıp leyleğe yardım etmişler. Aradan baya bir zaman geçmiş ve leylek iyileşmiş sonra ikizler leyleği salmışlar ve leylek uçup gitmiş buda ikizlere güzel bir anı kalmış.

ECE KATI
8/A

DAHA TEMİZ BİR ÇEVRE

Dünyamızda günden güne çevre kirliliği artmaktadır. İnsanlar dünyamıza acımasızca zarar veriyor. Bilinçsizce yerlere, denizlere, ormanlara, atılan çöpler, çevre kirliliğine neden oluyor. Çevre kirliliği dediğimiz şey çevrenin doğal olmayan bir şekilde insan eliyle doğallığının bozulmasıdır. Çevremizi ve dünyamızı korumak için çöplerimizi

ayrıştırmak en ufak bir çöpü bile yerlere atmamak, Ozon tabakasına zarar verecek gazları ekosisteme salmamak, okulumuzu evimizi temiz tutarak en ufak halkadan bile başlamak çok şeyi değiştirecektir. Belediyelerimizin merkezlere koyduğu cam, evsel atık ve plastik çöp konteynırlarına ayrıştırdığımız çöpleri atarak geri dönüşüme gönderilebilir. Evimizde biten pilleri de bu şekilde biriktirip geri dönüşüme katkı sağlayabiliriz. Kısacası sizlere üstümüze düşen görevlerden bahsetmek istiyorum. Evlerimizde ve iş yerlerimizde su, kağıt ve elektrik tüketimini bilinçli olarak yapmalıyız. Balkonumuzu ve bahçelerimizi yeşillendirmeli, yeşil alanların artması için ağaç dikilmeli, orman tahribatını engellemeliyiz. Kimyasal maddeler kullanmamalıyız. Otomobil egzozlarının verdiği zararlar etkiye azaltmak için mümkün olduğunca toplu taşıma aracı kullanmalıyız. Alışverişte gereksiz yere plastik poşet kullanmamalıyız ve elimizden geldiğince poşetleri yeniden kullanmalıyız.

NİSANUR KÜÇÜKKAYA

6/A

ÖĞRETMENLERİMİZ

Kutsal bir meslektir öğretmenlik
Bir cevherdir, onurdur.
Bu mesleği yapan kişi ne kadar da özeldir.
Saygımız üzerinden eksik olmaz.

Yaprakları elmastan birer çiçektir öğretmenler
Öğrencileri ise o çiçeğin üzerine konan arılar gibidir.
Ulu bir ağaç gibidir öğretmenler,
Her yaprağında ayrı bir değer bulunan.

Tıpkı öğretmenlik gibi o gün de kutsaldır.
Elmastan çiçeklerimize adanmış günümüzü unutmayalım.
En büyük coşkuyla kutlayalım ki
Onlara ne kadar değerli olduklarını hatırlatalım.

AYLİN ALTUN
6/A

KIZIN DOSTLUĞU

Serçe cik cik ötüyordu ağacın dalında kız onu izlerken resmini çiziyordu, akşam olunca yattı. Ertesi gün camdan gelen sesle uyandı perdeyi çekince serçenin olduğunu gördü ve şaşırdı. Aç gözüküyordu kız, mutfağa gidip ekmek ve su getirdi serçeye verdi ve serçe yemeye başladı, resmen serçeye dostluk kurmuşlardı kız serçenin resmini çizmeye başladı, annesi kızı yanına çağırdı ve bir yere gideceklerini söyledi kız mutsuz bir şekilde hazırlandı arabaya binip gittiler. Eve geldiklerinde kız eşyalarını koyup pencerenin yanında bekledi ama bir türlü serçe gelmemişti. Kız beklerken bir kanat sesi duydu camı açtı ve serçenin geldiğini zannetti ama onu yerine; iri, kara gözlü, siyah renkli bir kuş gelmişti onunda karnı açtı. Kız ona yemek getirdi kız, kuşun resmini çizmeye başladı ve bitirdi ikisi de arkadaşlardı ama kız endişeleniyordu çünkü bu arkadaşlığının da uçup gideceğini düşünüyordu.

AYŞE ECRİN DEMİR

6/A

CANIM ÖĞRETMENLERİM

Benim birçok öğretmenim vardı
Temiz yürekli, temiz kalpli öğretmenlerim.
Her zaman bize iyi davranırlardı,
Dersleri ne de güzel anlatırlardı.

Her 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde,
Sevindirirdik onları, sevinirdi onlar.
Çok temiz kalpli öğretmenlerim,
Çiçek gibi çiçek kalpli öğretmenlerim...

Çiçek olurdu onlar,
Toplardı bizi arı gibi üstüne.
Sırf bize bilgi vermek için,
Her şeyi göze alırdı öğretmenlerimiz.

Şeker gibiydi öğretmenlerim,
Bize bir şey olunca hemen yanımıza gelirlerdi.
Bizimle uğraştıkları için çok yorulmalar da
Her gün yeniden başlardı derslerine.

ZEYNEP BERİTAN BİNGÖL

5/A

FİLİSTİN

Ölen Filistinliler değil Müslümanların itibarı.
Yahudilerin kazanmaya çalıştığı Müslümanların yuvası.
Müslümanların evini ele geçirmeye çalışanlara,
Kudüs'e hakim olmaya çalışanlara,
En ağır ceza verilmeli.
Neden herkes susuyor Kudüs önemsiz gibi!
Tüm herkes istiyor bu savaşın bitmesini.
Allah'ım şans verme Siyonistlere,
Neden herkes susuyor Kudüs önemsiz gibi!..

ALİ EMİR DEMİR
6/A

MERKÜR VE NEPTÜN UYUŞMAZLIĞI

Satürn; Dünya'nın belli bir şekli yoktur.

Neptün; Dünya düz bir şekle sahiptir.

(Merkür de cevap verir)

Merkür; Ne demek düz şekli vardır? Dünya'nın şekli geoitten oluşur!

Neptün; Nasıl geoit olabilir? Gayet düz gözüküyor, daha ne bekleyebiliriz.

(Satürn sohbete dahil olur)

Satürn; Geoit şekline katılıyorum, ama düz olma ihtimalide aklımı karıştırıyor.

Neptün; Gittikçe yolumuz uzuyor ve farklı yerler görüyoruz, buda düz olduğunun kanıtıdır.

Merkür; Sen sürekli kış ya da yaz mı yaşıyorsun, Neptün?

Neptün; Düz olunca sabit mevsim yaşıyoruz olmuyor.

Satürn; Geoit şekil döndükçe mevsimler değişkenlik gösterebilir Merkür'e katılıyorum, ama mevsimler karıştıkça düz olduğunu düşünüyorum.

Merkür; Biraz dikkatli inceleyip bakılırsa geoit olduğu ve 3 ayda bir mevsim değiştiği gözlemlenebilir, geoit olduğu kabul ederiz.

Neptün; 3 ayda mevsim değişebiliyorsa, düz olan Dünya dönemeyeceğine göre geoit olduğunu gerçekten de kabul edebiliriz.

Satürn; Evet, bu sefer gerçekten kararımız geoit oldu. Teşekkürler Merkür...

BÜŞRA AYBİR

6/A

MEVSİM CÜMBÜŞÜ

İlkbahar gelince doğa canlanır.
Çiçekler açar, kuşlar cıvıldaşır.
Yaz gelir sonra güneş bize güler.
Buğdaylar sararınca hasat başlar.

Sonbahar geldiğinde ağaçlar yaprak döker.
Çocuklar ağaçlar altında cıvıldaşır.
Kış gelir nazlı nazlı; bembeyaz olur her yer.
Mevsimler dünyaya renk katar.

ESMANUR DÜZÜN

6/A

FİLİSTİN

Kudüs... Gözyaşı dinmeyen şehir... Bu topraklar bizim için neden önemli? Kudüs Müslümanların ilk kiblesidir. Peygamber efendimiz Hz. Muhammed(sav) Mescid-i Aksa'dan gök katına yükselmiştir. Ve daha pek çok Peygamberin nefesi vardır orada da o yüzden Kudüs ve çevresi bizim kırmızı çizgimizdir.

İslamiyet için kutsal sayılan bu Kudüs toprakları şuan zalimlerin kuşatması altında ve her iki şehirde (Gazze ve Kudüs) haksız yere kanlar dökülüyor. Sayısızca masumlar ölüyor, peki Dünya'nın sesi çıkıyor mu? Hayır. Hani o çok ünlü ve çoğumuzun en az bir kere kullandığı markalar var ya, onların arkasında eli masumların kanına bulanmış üreticiler var. Fakat çoğumuz hala bu ürünleri kullanarak İsrail'e fark etmeden destek oluyoruz. O ürünlerden kazanılan paralarla sayısızca masumu öldürmek için kullanılan silahlar alınıyor.

Peki şuan neler mi yaşıyorlar? Daha ebeveynlerini tanımayan bebekler, oyundan yoksun çocuklar, mezun olamayan gençler yani sayısızca masum ölüyor ve zulüm görüyor. Hastaneler, okullar, yetim haneler, evler ve daha birçok yapı şuan bombalar altında. Hastanelere sedyeler yetişmiyor, okullardaki öğrenciler bombalar altında... Peki biz ne mi yapıyoruz? Sadece televizyondan yayılan haberleri izliyoruz. Gidip savaşalım demiyoruz ki sadece oturup dua etsek bile yeterli Allah(cc) dualarımızı kabul edecektir. Peki başka ne yapabiliriz? İsrail malı almayarak, yardım kuruluşlarına bağış yaparak din kardeşlerimize destek olabiliriz. Asırlar boyunca mazluma, düşküne sahip çıkan milletimiz Filistinli kardeşlerimiz için de aynı hassasiyeti gösterecektir. Bu sadece masum bir halkın kuşatma altına alınması değil dinler arası bir savaşın başlangıcıdır. Yıllardır bize anlatılan özgürlük, demokrasi, insan hakları masallarından uyanıştır. Çünkü sivillerin, kadın ve çocukların, hastane ve okulların vurulduğu, fosfor bombalarının kullanıldığı bir savaştan bahsediyoruz. Bizler de küçük büyük demeden bu katliamın durması için elimizden geleni yapmalıyız. Filistin yüreğimizde dinmeyecek bir sızıdır. Filistin dini bir mesele değil bir insanlık imtihanıdır. İmtihanı kazanabilmek ümidiyle...

AYLİN ALTUN

6/A

10 KASIM'I SAYGIYLA AN

Bir lider göçtü bu dünyadan,
10 Kasımda saygıyla anarız her zaman.
Sen de bu zorluklara dayan,
10 Kasım'ı saygıyla an.

Atamız ölmedi fikirleriyle yaşıyor,
Yokluğunun zorluğu bize yetiyor
Gün geçtikçe özlemi daha da artıyor
10 Kasım'ı saygıyla an.

ZEHRA NAZ ALTINKAYA

6/A

18 MART

18 Mart ülkemizin ve milletimizin kurtuluş günüdür. 18 Mart Çanakkale zaferimizin günüdür. Biz zaferimiz için ne yiğitler ne şehitler verdik. Her bir şehidimiz hep bir ağızdan “Çanakkale Geçilmez!” diye haykırdı. Haklıydılar, Çanakkale geçilmez ve geçilemez. Tüm denizlerden saldırılar düzenleniyordu, peki sonuç? İşe yaramadı, çünkü izin vermedik. Zaferimizden önce düşmanlar vatanımız için “Hasta Adam” diyordu. Haklı mıydılar? Hayır, onların yeneceklerine dair tüm umutlarını alın terimizle söndürüp vatanımıza sahip çıktık. 18 Mart Çanakkale Zaferi’miz ile birlikte şehitleri anma günüdür. Alın teri ile savaşan, vatan toprağı için bebeğinden, eşinden, ailesinden vazgeçen, en önemlisi ise canından vazgeçen yiğitlerimizin ve hatunlarımızı anma günüdür. Vatani için canını verirken, damla damla toprağı damlarken, arkadaşları yardımına yetişmeye çalışırken hayata gözlerini yuman şehitlerimizi anma günüdür. Düşmanlar köylerine girmesin diye kendilerini siper edenleri anma günüdür, düşmanlara karşı cesur durup “Dur!” anma günüdür 18 Mart. En önemli zaferlerimizden birinin tarihidir 18 Mart 1915. Korkma! Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak.” İstiklal marşımızda olduğu gibi, askerlerimizin cesurluğı sayesinde al bayrağıımız arşa yükselmiş, herkese inat göklerde dalgalanmıştır ve dalgalanmaya da devam edecektir. Çünkü bir bayrak o ülkenin özgür olduğunu bağımsız olduğunu gösterir. Biz ne İngiliz nede bir başka milletiz, biz hepsinden üstün olarak Türk’üz! Türk’ün gücü asırlardır Dünya’da farklı bir boyutta. Her zaferimizde olduğu gibi bu asil kanımız 18 Mart’ta yine ve yine kendini gösterdi.

AYLİN ALTUN

6/A

AHMET'İN MACERALARI

Ahmet 12.sınıf öğrencisi bir çocuktukarne günü okuldan eve dönerken arkadaşı Burak arkadan seslendi:

–Ahmet, Umut ,Yasin ve Ali kampa gideceğiz gelecek misin?

–Ben sana haber veririm, anneme sormam gerekiyor.

Ahmet koşarak eve gider ve annesine kampa gidip gidemeyeceğini sorar annesi izin verir ve koşarak odasına çıkar ve Burak'ı arar ve olanları söyler.

Burak, tamam der ve bir mesaj grubu kurar grupta da tarih düzenlemesi ve eşya planı yaparlar. Şöyle ki:

Burak büyük çadır küçük tuvalet çadırı getirir.

Ali el feneri pil akü getirir.

Yasin telefon şarj kablosu getirir.

Umut uyku tulumu ve yastıkları, Ahmet de yiyecek su getirir.

Belirlenen tarihte taksi ilen ormana giderler Burak çadırları kurar Umut içeriye tulumları koyar. Ali aküyü monte eder Ahmet de dolaba yiyecekleri koyar ve gece geç olduğu için uyurlar. Sabah saatlerinde kalkarlar ve boş bir araziye dikdörtgen çizip üstünden kireçle geçerler ve top oynarlar. Ahmet de şöyle der gelin sucuklu yumurta yapalım der ve yemek yerler. Altı gün boyunca bu rutini yaparlar ama yedinci gün...

Sabah uyandıklarında her yer su doluydu dışarı bakarlar ve sel oluyordu ve Ali yoktu Ahmet, Ali!, diye bağırdı ama ses soluk yoktu ve son çare olarak dışarıda aramaya karar verdiler ve bir bakıyorlar ki Yasin de ortalıkta yoktu aradılar aradılar bulamadılar fenerin şarjı bitmek üzereydi umut ben hemen gidip alırım dedi Ahmet yalnız kalmıştı bir mağara da bekledi bekledi. Ama kimse gelmedi fırtına dinmişti Ahmet çok acıktığı için çalılardan böğürtlen yedi dereden su içti ve yürümeye başladı sonunda telefon çeken bir yer buldu ve hemen annesini aradı annesi Ahmet'i aldı ve eve gittiler eve girdinde ise arkadaşları ordaydı ve Ahmet in doğum günü kutladılar.

Ve eski sıradan yaşamlarına geri döndüler.

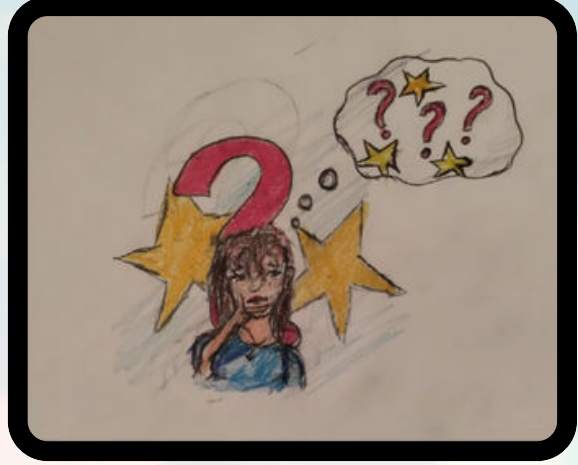
ELMANIN MUCİZEVİ ETKİSİ

Bir zamanlar kasabanın birinde bir çocuk yaşarmış. Adı Kerim'miş. Kerim futbol oynamayı çok severmiş ayrıca okulun futbol takımında oynuyormuş. Bir gün okullar arası müsabakalarda final maçında oynadıkları takım onları yenmiş. Karşı takımdaki bir oyuncu Kerimle dalga geçmiş buna sinirlenen Kerim başka bir gün mahallede rövanş maçı istemiş onlarda kabul etmiş. Kerim hemen takım arkadaşları Mehmet, Sinan, Ahmet, Hakan, Mert ve Ali ile antrenmana başlamış .Kara kara nasıl yeneceğiz derken Hakan topa sinirli bir şekilde vurmuş Kerim topu almaya gitmiş topu alırken topun yanında bir altın elma görmüş hep birlikte elmanın tadına bakmışlar ve birden bire topu çok iyi şekilde sektirmeye, isabetli vurmaya başlamışlar buna hem şaşırp hem sevinmişler maç günü geldiğinde Kerimler 8-0 yenmiş rakipleri çok şaşırmış Kerim elmayı anlatmış ve demiş ki biz haksız yendiğimizi biliyoruz önemli olan yenmek değil saygı çerçevesinde oynamak demiş.

ÖMER GÜN
8/A

DÜŞÜNME

Düşünme, aslında insana özgü varsayılan zihinsel bir süreçtir. Belki de biz böyle düşünüyoruzdur. Hemen hemen her cümlemizde yer alan ve dur durak bilmeyen bu süreç bizi kandırıyordur belki de. İşte yine düşünüyoruz.

Kendimizi ifade ederken, günlük hayatımızda, okulda, evde, yatağımızda, kısacası her yerde bu düşünme adı verilen süreç bizimle. Aslında bence bu süreç sadece geçmiş, bugün, yarını düşünmek değil. Anı yaşamak gibi. Çünkü herkes kafasının içini öyle şeylerle dolduruyor ki. Kedisini düşünüp anı yaşasa bütün düşünceleri değişecek. Hiçbir şey umurunda olamayacak. Bir de en başta söz ettiğim cümledeki insana özgü varsayılma olayı da bence gerçek değil. Bence her canlı düşünür çünkü aklı olmasa bile içgüdüleri vardır. Hayvanlar mesela, kendilerine, sevdiklerine tek hamleyle tahmin edip nasıl koruyorlar? Akıl sadece insanda olabilir ancak düşünme bence her canlıda vardır.

Ben de bu cümleleri yazarken gerçekten çok düşündüm. Ben düşüncelerimi aktardım, vazgeçemediğimiz süreci. Ama şu an bitirmeyi ve hiçbir şey düşünmeden anın keyfini çıkartacağım.

NİSAN BEKE
8/A

YÜREĞİMİZDE FİLİSTİN

Masumlara saldırmak yüreği vicdanı olan hiç bir insan olayı değildir. Bu bir savaş değildir, katliam hiç bir savaş masumlara, çocuklara, sivillere saldırılmaz.

Yüreğimiz yanıyor, içimiz kan ağlıyor ama elden hiç bir şey gelmiyor, sadece seyretmek ve dua etmek... Vatanına bağlı hiç bir insan vatanını, milletini terk etmez kaçmaz. Gazze'deki kardeşlerimiz de Allah'a sığınıp şehadeti bekliyorlar. 6 yaşındaki yeni hafız olmuş bir çocuğun zalimler tarafından katledilmesi ve geleceğinden alınması bir annenin çocuğunun saçının teline bile kıyamama... Yine zalimler tarafından binlercesinin katledilmesi ve binlercesinin annesiz ve babasız kalması... Bilmiyorlar ki Allah onları terk etmez zalimlere karşı hep onların yanındadır.

Bizler Gazzeli Müslüman kardeşlerimize empati kurarak onlara nasıl yardım etmemiz gerektiğini düşünmeliyiz. Okullarda yardım paketleri yapıp Gazzelilerin acil ihtiyaç ve tedarik edilecek ne varsa onları toplayıp (yeme, içmek, tıbbi ilaç) vb ulaştırmalıyız. İsrail ürünleri tüketmemeliyiz ve böylelikle biz de Gazze için bir nebze destek olmuş oluruz.

Masumların, çocukların gözyaşları, kanları yerde kalmayacak gün gelecek bunlara sebep olan her canlı yaşattıkları acının daha acısını yaşayacak yanlarına kalmayacak. Dualarımız o minik yüreklerle...

ÇINAR IŞIK
8/A

ATA'MIN ARMAĞANI

Ak yıldızlı, al bayrak çekildi göğe,
Atamdan armağan inmez yere.
29 Ekim'i karşılarız neşeyle,
Ne Mutlu Türk'üm diyene!

Haydi halk herkes çıksın dışarı,
Coşkuyla kutlayalım bu bayramı.
Bayraklarımızı asın yukarı,
Büyük küçük hepimizin bayramı.

Yurdumuzun her yerinde Ata'mızı ansınlar,
Bayramımızı coşkuyla kutlasınlar.
Atamıza olan sonsuz sevgimizi,
Bütün dünyaya haykırınsınlar.

MUSTAFA HAKTAN ÜNER

8/A

23 NİSAN

Bugün atamın armağandır bize.
Kutlayalım coşkuyla, sevinçle.
Analım atamı bugün özlemle.
Hiç unutmayalım her zaman kalbimizde.

Bu bayram armağandır, biz çocuklara.
Kutlamamız gerekli coşkuyla.
Her yeri süsleyelim bayraklarla.
Bu bayram bize tüm çocuklara.

Hiçbir ülkede yoktur çocuk bayramı.
Türk çocuğu olmak ayrıcalıklı.
Atamızı her zaman minnetle anmalı.
Yaşasın 23 Nisan çocuk bayramı.

MUSTAFA HAKTAN ÜNER

8/A

TÜRKİYE'NİN YASI

Yıl 2023

Gün Şubat'ın altısı

Hissediyor o gece

Tüm Türkiye, yaslı

65.saniye

Haykırışlar, bitsin diye

Harap olan yerler

Yarım kalmış hikâyeler

Ne ocaklar söndü

Tek bir dakikada

Herkes ağlıyor

Hayır, bir kişi daha!

Kalanların gözyaşı dinmiyor

Türkiye'nin acısı sönmüyor

11 ilin yasını

Tüm millet yaşıyor

365. gün bugün

Anma töreni bizim için her gün

Unutmayacağız o geceyi

6 Şubat depremini

NİSAN BEKE

8/A

ELMAS YONCA

Amber'in gözünden

Nefesim kesilmişti, koşuyordum fakat arkama bakamıyordum. En son duyduğum şey çarptığım adamın arkamdan bağırmasıydı. Aldırış etmemiştim, insanlara çarpa çarpa koşturuyordum. Bulduğum ilk yere girdim fakat şansım yaver gitmemişti. Bula bula kalabalık bir kafeyi bulmuştum. Kapüşonumun kapattığı sivri kulaklarımı gizlemeye çalışırken bir masa bulup oturdum. Adım sesleri duyuyordum. Parmaklarımı masaya vurmamla çıkan sesler, adım seslerine karışıyor ve kulaklarımı dolduruyordu. Yüksek müzik sesleri sinirimi bozuyor buda gerilmeme sebep oluyordu. Adım sesleri yaklaştı ve sonunda durdu, önümde beyaz

önlüğüyle birlikte bir garson duruyordu. “Efendim, siparişinizi alabilir miyim?” diye, zorunluluktan söylediğini belli eder bir şekilde söyledi. “Bir şey almayacağım.” Dedim yeterince otoriter bir tonda. “Ama efendim–” sözünü keserek yüzüne baktım ve sesimi yükselterek “kes sesini!” diye çıktım. Başımı kaldırdığımda fark etmemiştim fakat kapüşonum hafif bir şekilde kaymıştı. Gümüş rengi saçlarımın tutamlarıyla birlikte sivri kulaklarımı da ortaya çıkarıyordu. Garsonun gözleri hayretle açıldı “İnanamıyorum!” dedi. Elimle susması için işaret ettim. Daha o ne olduğunu anlayamadan ağzı ile burnunu kaplayacak şekilde, önceden hazırlamış olduğum, ilaç damlattığım bezi tutup bayılttım.

Darian'ın gözünden

Uyandığımda etrafımda sarmaşıklarla kaplı taş duvarlardan oluşan, kocaman tahta görünümlü kapısı olan bir odada, ince işlemeli başlığı olan bir yatakta yatıyordum. Kapı açıldı, içeriye gümüş renkli saçlı, zayıf, kiraz kırmızısı dudakları olan, saçıyla uyum sağlamış mavi gözlü ve elfe benzeyen sivri kulakları olan bir kız girdi. Bu kafede gördüğüm kızdı. Yanıma geldi ve görünüşüne göre sert bir tonda “kalk, gidiyoruz.” dedi. “Nesin sen, elf falan mı?” dedim. Gözlerini devirerek “Gerçekten tek bunu mu merak ettin?” diye söylendi. “Hayır,” durakladım “Çok sorum var ama senin insan olmadığın belli oluyor.”. “Sorunun cevabını çok merak ediyorsan söyleyeyim. Hayır elf falan değilim Nipear’ım.”. Hayretle yüzüne bakıyordum “İlk defa duyuyorum.” “Normal.” Durdu ve bana baktı “Hadi lordun yanına gidiyoruz.” “Lord mu?” “Evet, Lord Cryus, Nipear’ların lideri.”.

Lord Cryus'un gözünden

Şatonun taht odasında volta atıyordum, düşünmeye o kadar dalmıştım ki sağ kolum Amber'in içeriye girdiğini fark etmemiştim. Yanında tahmin ettiğim gibi bahsettiği insanı da getirmişti. "Nasıl bir yol izleyeceğiz Lordum?" diye söze girdi. Derin bir nefes aldım "Öncelikle adın nedir?" dedim insana dönerek. Hala ne olduğunu idrak edememesi gözlerinden okunuyordu "Darian" dedi sadece. Tekrar Amber'e döndüm "Sende bu görevdesin Amber" hiç itiraz etmeden kabul etmişti, tersini beklemiyordum zaten. "Biri artık bana ne olduğunu anlatabilir mi?" dedi isminin Darian olduğunu öğrendiğim insan. "Bak Darian," durakladım "Bir göreve düştün ve seni Amber seçti. Ona kızamazsın çünkü ona bu görevi veren kişi benim." Darian Amber'e döndü "Neden ben?" Amber soğukkanlılığını bozmadan "Benim sivri kulaklarımı görmeseydin burada olmazdın, seni seçmeye o kadar da meraklı değilim.". Konu dağıldığı için söze girdim "Size planı anlatmam gerekiyor," "Şöyle ki, Sooty'ler dediğimiz kişiler insanları göremiyor. Sadene Nipear'ları görebiliyorlar. Şöyle de denebilir; Nipear'ları yok etmeye çalışan kişiler. Diyarımız onların elinde, yıllar önce diyarın anahtarı Elmas Yonca çalındı, senden isteğimiz ise Sooty'ler belli etmeden ki zaten seni göremiyorlar ve ses çıkarmadan bu anahtarı bize ulaştırman.. Merak etme Amber'de seninle birlikte gelecek ama Amber'in içeri girmesi imkansız, bu yüzden sen gireceksin.." Darian'ın donup kalmasından şaşkınlığı belli oluyordu "İyi de madem beni göremiyorlar, neden ses çıkarmamam gerekiyor?" "Seni göremiyorlar dedim Darian, sesini duyamıyorlar demedim," "Bu arada yarın yola çıkıyorsunuz."

Ertesi gün

Darian'ın gözünden

Amber ile Sooty'lerin bulunduğu bölgeye yürüyorduk. Amber onların insana benzediğini ama siyah bir hayaleti andırdığını söylemişti. Saatlerdir yürüyorduk ve ben Amber'in başını şişirmiştım. "Amber," "Yine ne var Darian?" "Ya başaramazsak." "Öyle bir ihtimal yok, pozitif düşündüğün sürece tabii." Böyle konuşa konuşa bölgeye varmıştık. Sandığımdan daha korkunç görünüyorlardı. Amber daha fazla ileri gelemeyeceğini aksi takdirde onu fark edeceklerini dile getirmişti. Ses çıkarmamak için arka girişe doğru dolanmıştım. Bina minik bir şatoya benziyordu. Koyu gri taşlardan yapılmıştı, bolca sarmaşık ve yabani otlar vardı. Tahmin ettiğim üzere muhafızları vardı.

Ses çıkarmazsam kolaylıkla geçebileceğimi düşündüm ama işi riske atmak istemiyordum. Elime bir taş aldım ve tam zıttı yöne attım. Bekleneceği üzere biri olduğunu düşünüp o yöne gittiler. Bende fırsat bilip koşarak içeri girdim. Amber'in verdiği haritaya bakarak temkinli bir şekilde ilerliyordum. İçerisi dışarısının görünüşüne kıyasla daha büyük görünüyordu. Olduğunca az ses çıkarmaya çalışıyordum. Odayı bulmuştum ki dikkatsizliğime gelip kapıyı hızlı açmıştım ve çok gıcırdamıştı. Birinin buraya doğru geldiğini hissediyordum. Hızla parıl parıl parlayan elmas yonca şeklindeki elmasa yöneldim. Elması yaptığım gibi yakalanacağımı bildiğim için ilk olarak cama baktım. Çok yüksek değildi ama atlamanın çok riskli olduğunu biliyordum. Şansıma kalın sarmaşıklar vardı. Beni taşıyıp taşamayacaklarından emin olmak için elimle kontrol ettim. Yeterince sağlamdı. İnmeye başladım, uzaktan Amber'in gümüş renkli saçları görünüyordu. Her ihtimale karşı hançerini çekmiş bir şekilde bekliyordu. Yere az bir mesafe kala atladım ve arkama bakmadan koşmaya başladım. Muhtemelen şuana kadar elmas yoncanın çalındığını fark etmişlerdi. Amber'in yanına koştum ve "Koş Amber!" diye bağırdım. Amber ne olduğunu anlamamıştı fakat bana güvenip o da koşmaya başladı. İyice uzaklaşınca biraz yavaşladık. Amber soluk soluğa "Ne oldu?" diye sordu. "Kapıyı açarken dikkatsizliğime geldi ve biraz ses çıkardım." "Harika!" dedi alaylı bir ses tonuyla. "Sakin ol Amber. Önünde sonunda zaten Elmas Yonca'yı aldığımızı anlayacaklardı." "Haklısın." Demekle yetindi. "Hadi saraya dönelim. Bu arada buranın doğası berbat görünüyor, bütün bitkiler solmuş." "Elmas Yonca'yı yerine koyunca her şey düzelecek, merak etme." Saraya doğru yürümeye devam ettik. Sonunda o ihtişamlı saray göründü. Kapıdaki muhafızlar Amber'i gördüğü gibi yana çekildiler. İçeri girdik. İlk olarak Lord'un yanına gittik. "Bir an geri dönmeyeceksiniz sandım." Dedi şakayla karışık bir tonda, "Görüyorum ki başarmışsınız." "Darian başardı." Diye söze girdi Amber. "İyi iş çıkardın Darian, şimdi Elmas Yonca'yı yerine yerleştirme vakti." Ardından bize Elmas Yonca'yı yerleştireceğimiz odaya kadar eşlik etti. "Bu onuru sana bahşediyorum Darian" dedi Lord Cryus. Elmas Yonca'yı tam onun boyutunda ve şeklinde olan deliğe yerleştirdim ve hiç beklemediğim kadar parlamaya başladı. Ardından bir ışık yayıldı tüm diyara. Başarmıştık, hem de benim sayemde. İçim tarif edemediğim bir huzurla dolmuştu o an...

Şimdiki Zaman

Darian'dan

İşte ismini bile bilmediğim diyarda yaşadıklarımı kısaca böyle dile getirmiştım. Daha anlatamadığım birçok şey vardı fakat bunlara sayfalar yetmezdi. O zamandan beridir bu Dünya hep bana sıkıcı gelmeyi başladı. Hep o diyara dönmeyi istedim fakat nafile. Belki de hayatımın en güzel anılarını orada yaşamıştım. Bunu kimseye anlatamazdım, ama en azından öldüğümde belki biri bu yazıyı bulur ve okurdu. Belki inanmazlardı, belki bir hikâye bir öykü zannederlerdi ama işin aslını yaşayan tek kişi bendim. Şu anki tek ümidim öldüğümde birinin bu yazıyı bulmasıydı...

AYLİN ALTUN

6/A

Göldeki Sırlı Balıklar

Ömer, Gülşen ve Volkan, o güzel yaz gününde ormanın derinliklerine doğru heyecanla bir keşfe çıktılar. Üç arkadaş, doğayla iç içe olmayı çok seven macera tutkunu gençlerdi. Ormanda dolaşırken karşlarına devasa bir göl çıktı. Gölet'in etrafında parlak yeşil ağaçlar ve ağaçların parlayan altın yaprakları bulunuyordu.

Ömer'in gözleri parladı "Hey, bakın! Bu gölde balıklar var! Hadi balık turalım," dedi.

Gülşen ve Volkan da bu fikri hemen benimsediler. Üç arkadaş gölün kıyısına kadar ilerleyip basit bir balıkçılık ekipmanı kurmaya karar verdiler. Volkan, ince uzun bir çubuk ve ipiyle gölete yaklaştı. Gülşen ise yanında getirdiği bisküvi parçalarıyla balıkları yakalamaya çalıştı.

İlk başta balıklar pek ilgilenmiyor gibi göründü ama sonra suyun yüzeyinde küçük çırpınmalar belirdi. Volkan çubuğunu çekmeye başladı ve bir balık yakaladı. Ömer ve Gülşen de hemen yanına gelerek şaşkınlıkla alkışladılar.

Ama işler bekledikleri gibi gitmedi. Balığı tutan Volkan'ın gözleri birden renk değiştirdi. Göletin ortasında beliren gizemli bir ışık üç arkadaşın etrafını sardı. Aniden, göletin derinliklerinden büyük ve renkli balıklar yüzmeye başladı. Bu balıklar normal balıklardan çok daha büyük ve etkileyiciydi. Göletteki en büyük balık, sanki inanılması güç bir varlık gibiydi.

Ömer, Gülşen ve Volkan büyülenmiş gibi bu olağanüstü manzarayı izlediler. Balıkların renkleri ve şovları etrafa sihirli bir hava kattı. Gözlerine inanamıyorlardı. Belki de bu yaşadıkları en unutulmaz maceralardan biriydi.

Sonra bu üç sıkı dost evlerine döndüler ve bu olayı ailelerine anlattılar.

RAİFCAN ERKAN

8/A

AHMET'İN RÜYASI

Bir varmış bir yokmuş bir köyde bir ailenin 12 çocuğu varmış. Ailenin bir Ahmet'e daha çok önem veriliyormuş. Diğer kardeşler kardeşlerini çok kıskanıyorlarmış bu çocuklar babalar diğer çocukları koyunları otlatmaya götürüyorlarmış. Bu çocuklar kardeşini ortadan kaldırmak istemişler. Babalarına kardeşini koyun otlatmaya götürmek istediklerini söylediler. 11 kardeş diğer Ahmet'i kuyuya atmayı planlamış ve atmışlar. Bir kervan çocuğun yakışıklılığından dolayı Ahmet'i almış ve köle olarak satmayı planlamış. Ve köyün valisi köle olarak Ahmet'i satın almış. Ve eşi kendi Ahmet oğlu olarak görüp büyütmüş ve Ahmet'e büyük bir iftira atılması üzerine genç zindana düşmüş. Ahmet'in rüyaları yorumlama yeteneği varmış. Ve yorumları hep doğru çıkmış. Bir gün zindana düşen birine bir sarayda iyi bir görev alacağını söylemiş. Sonra bu söylediği şey yine doğru çıkmış. Sonra bir kral kendi rüyasını yorumlayacak bir kişi arıyormuş sonra görevli kendi rüyasını yorumlayan kişinin yorumlayabileceğini söylemiş. Ve Ahmet zindandan çıkarılmış ve kralın rüyasını yorumlamış. Ve 7 yıl bolluk 7 yıl kuraklık olacağını söylemiş. Ve kral Ahmet'i ekonomi ile ilgilenen bölümün başına geçirmiş. 7 Yıl bolluk sırasında stokları yapmışlar ve 7 yıl kıtlıktan etkilenmemişler. Bütün dünya Ahmet'in olduğu ülkeden erzak istemiş ve bir gün kendi kardeşlerini erzak istemiş onlar Ahmet'in kendi kardeşi olduğunu fark etmemiş ama Ahmet bunu fark etmiş. Sonra 10 kardeş den en küçüğünü alıp babasının da oraya gelmesini istemiş ve gelmiş. Ahmet kendisinin onların kardeşi olduğunu söylemiş kardeşleri ondan özür dilemiş Ahmet de onları affetmiş. Ahmet aslında bunun bir rüya olduğunun farkına varmış ve çok üzülmüş ancak kendi kardeşlerini affetmeyi öğrenmiş.

YUNUS EMRE ATEŞ

8/A

VATAN

Sana canım feda vatanım
Toprağına düşman ayak basmasın.
Cennet misali yollarında,
İnsanlar gülüp oynasın.

Sana kanım feda vatanım,
Şehitlerimin karşısında gururlanırım.
Bu gururu yaşamak,
Seni tanımak en büyük şanımdır.

Sana canım feda vatanım,
Bir karış toprağını,
Değişmem bin dünyaya,
Adını hep yüreğimde taşıyım.

Sana kanım feda vatanım,
Bayrağıma gururla bakarım.
Merak etme düşman değemez
Çünkü hep göklerde taşıyım.

NİSAN BEKE

8/A

IŞIKLAR MURATBEY'DEN YAYILMAYA BAŞLADI
TÜM DÜNYAYI AYDINLATMAK İÇİN...

